

FARNÍ ZPRAVODAJ

4. neděle postní - Laetare

Český Krumlov 26. 3. 2017

13 / 2017

Kdo je nevidomý a kdo vidoucí?

Na putování k Velikonocům se po tématu živoucí vody, již Ježíš Kristus daruje věřícímu člověku, objevuje téma světla, osvětlení, což je Ježíšovo dílo, které z nás činí vidoucí, abychom tak byli vytrženi z moci temnot.

Evangelijní úryvek, který dnes čteme, je poměrně dlouhé vyprávění, vystavěné mistrovským způsobem; je to jedna z nejcennějších pasáží čtvrtého evangelia, skutečně vrcholné dílo dramatického umění. V Jeruzalémě, kde se právě slaví slavnost stánků (*Sukot*), při níž býval chrám kompletně osvětlen, Ježíš prohlašuje: „Já jsem světlo světa“ (Jan 8,12). Krátce na to pak poskytne znamení, při němž vychází najevo, jakým způsobem toto světlo člověka osvěcuje.

Ježíš a jeho učedníci procházejí kolem jednoho slepce. Evangelium líčí, jak toho nebožáka, těžce postiženého od narození, posuzovali kolemjdoucí, v první řadě Ježíšovi učedníci, kteří kladli podobnou Ježíšovi otázku té, jakou bychom zpravidla položili i my. Tváří v tvář zlu potřebujeme nějaké vysvětlení, a proto si přejeme vidět souvislost mezi postižením a hříchem, což je dávné teologické pojetí. „Mistře, kdo zhřešil: on sám, nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ (Jan 9,2) Není snad psáno: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí“ (Ex 20,5)?

Ježíš takové vysvětlení jednoznačně odmítá a odpovídá skutkem, v němž se projeví Boží moc a především Otcova láska. Ježíš odmítá obvyklá vysvětlení, byť se na první pohled zdají zbožná, a sám žádné jiné ospravedlnění onoho zla nepředkládá. Prostě se nasazuje, aby zlo odstranil, a postavil se mu, protože je hluboce solidární s tím, kdo trpí. To je také postoj živého Boha, a právě tak se musí chovat muž Boží. Tváří v tvář nebohému postiženému člověku se objevují dva rozdílné postoje: učedníci za postižením hledají nějaké provinění, Ježíš je naproti tomu naplněn soucitem a solidaritou vůči tomu, kdo potřebuje pomoc.

Bez otálení přistupuje k vykonání zázraku – smíchá hlínu se svými slinami a potře touto látkou oči slepého od narození; toto terapeutické gesto odkazuje na způsob, jímž Hospodin stvořil Adama (srov. Gn 2,7). Potom Ježíš slepého vybídne, aby se šel omýt do rybníka Siloe, což znamená „Poslaný“, aby se tam omyl. Právě ve čtvrtém evangeliu je Ježíš vícekrát nazýván „Poslaný Bohem“,

proto také posílá slepce, aby se omyl vodou „Poslaného“. Slepce uposlechna a nabude zraku.

Vyprávění pak pokračuje v popisování odlišného způsobu „vidění“ svědků dané události. Ježíš mizí ze scény, zároveň ale začíná takřikajíc zástupný proces proti němu, protože je veden nepřímou a skrze posuzování onoho uzdraveného slepce. V první řadě jsou to sousedé, kteří se dohadují, zda je to onen slepec, anebo někdo, kdo se mu jen podobá. Pak na scénu vstupují farizeové, kteří zjišťují, jak Ježíš uzdravení provedl, a zavrhuji ho za to, že to udělal v sobotu, což zákon zapovídal. Potom přicházejí na řadu rodiče uzdraveného slepce, chudí lidé, kteří se obávají náboženské autority ostře zaměřené proti Ježíšovi, a proto hovoří s obavami a velmi vyhýbavě.

Farizeové se svým teologickým věděním a se svou náboženskou autoritou tedy vystupují jako velmi sebejistí a do sebe zahledění lidé. Nechovají se právě takhle mnozí nábožensky orientovaní lidé i dnes? Farizeové se vůbec nepokoušejí setkat s Ježíšem a bez uzardění nad ním vynášejí soud: „My víme, že ten člověk je hříšník“ (Jan 9,24). Tak se uzavírá proces vedený proti Ježíšovi v jeho nepřítomnosti, při němž ti, kdo si osobují právo posuzovat Boží díla, s opovržením konstatují, že slepec od narození i Ježíš sám jsou hříšníci. Ve skutečnosti však uzdravený slepec nejenom vidí, ale také ve víře rozpoznává toho, jenž je Poslaný Bohem, který ho zachránil.

Závěr příběhu nám ukazuje, že ti, kteří si osobovali právo soudit, jsou ve skutečnosti souzeni Ježíšem. Ti, kteří se domnívali, že jsou vidoucí, se projevují jako zaslepení. Ti, kdo ukazovali na druhé prstem a tvrdili o nich, že jsou hříšníci, jsou sami ve velmi těžkém hříchu. Tato hříšná zaslepenost vyplývá z jejich zatvrzelého srdce. I my si tedy položme otázku: kdo je slepý a kdo vidí? Ten, kdo uzavírá své srdce ve vztahu k Ježíšovi, zůstává ve své zaslepenosti, zatímco ten, kdo vnímá svou neblahou slepotu, se otevírá uzdravujícímu a osvěčujícímu působení Pána Ježíše Krista.

Enzo Bianchi

Mše svaté v týdnu od 26. 3. 2017 do 2. 4. 2017 Český Krumlov:

Pondělí (27. 3.) večer: za
Úterý (28. 3.)
Středa (29. 3.) večer: za
Čtvrtek (30. 3.) večer: za
Pátek (31. 3.) večer: za
Sobota (01. 4.) večer: za
Neděle (02. 4.) ráno: za farnost

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i> 27. 3.	<i>Úterý</i> 28. 3.	<i>Středa</i> 29. 3.	<i>Čtvrtek</i> 30. 3.	<i>Pátek</i> 31. 3.	<i>Sobota</i> 1. 4.	<i>Neděle</i> 2. 4.
Český Krumlov	17:00P		17:00Ž	17:00P	18:00Ž		9:30P
<i>Český Krumlov Klášter</i>						16:00Ž	
Větrní					17:00ZK		8:00Ž
Přidolí							11:15P
Věžovatá Pláně							11:15Ž
Kájov				16:00Ž			8:00VT
Hořice na Šumavě							8:00JT

4. neděle postní - Laetare

1. čtení: 1 Sam 16, 1 – 13
2. čtení: Ef 5, 8 – 14
Evangelium: Jan 9, 1 – 41

- Dnes, v neděli 26. března se v Kájově bude od **16:30** hodin konat společná **modlitba svatého růžence** a poté v **17:00** hodin se budou konat **slavnostní nešpory**.

www.farnostck.bcb.cz

[email: farniuradck@seznam.cz](mailto:farniuradck@seznam.cz)

www.fuветni.webnode.cz

[email: farniuradck@seznam.cz](mailto:farniuradck@seznam.cz)

farnostkajov.bcb.cz

[email: kostelkajov@seznam.cz](mailto:kostelkajov@seznam.cz)